

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.II.10.039/2018/5.

A tanács tagjai: . Tálné dr. Molnár Erika a tanács elnöke

. Stark Marianna előadó bíró

. Tánczos Rita bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Dr. Légmán Imre ügyvéd

(Légmán és Rónay Ügyvédi Iroda,

Az alperes:

Az alperes képviselője:

Az alperes érdekében beavatkozó:

A beavatkozó képviselője:

A per tárgya: hivatásos szolgálati viszony jogellenes
megszüntetésének jogkövetkezményei alkalmazása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:

Fővárosi Törvényszék 4.Mf.680.836/2016/5.

Az elsőfokú bíróság határozata:

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 11.M.2582/2015/23.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 4.Mf.680.836/2016/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a beavatkozónak 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült 266.000 (kettőszázhatvanhatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A tényállás

- [1] A felperes 2009. február 1-től hivatásos szolgálati viszonyban állt az alperesnél, az alperes VI. kerületi Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály Járőrszolgálati Alosztályán gépkocsizó járőrvezető beosztásban teljesített szolgálatot.

- [2] 2014. február 6-án a Pestvidéki Nyomozó Ügyészség gyanúsítottként hallgatta ki a felperest a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (rég. Btk.) 254. § (1) bekezdésébe ütköző, gazdálkodó szervezet intézkedésre jogosult dolgozójának kötelessége megszegésére irányuló vesztegetés büntett gyanúja miatt. A gyanúsítás szerint a felperes 2011. szeptemberében úgy szerzett német középfokú szóbeli nyelvvizsga bizonyítványt, hogy részben a vizsgát megelőzően, részben azt követően pénzt fizetett egy közvetítőnek annak érdekében, hogy a vizsga előtt megkapja a laborfeladatok megoldását az ELTE ITK, vagy egy vele szerződött gazdálkodó szervezet dolgozójának kötelességszegése révén, míg a szóbeli vizsgáján a vizsgázó tudása tényleges felmérése nélkül olyan pontszámot adjanak neki, amely szerint megfelelt a nyelvvizsgán.
- [3] Az állományilletékes parancsnok 2014. február 7-én kelt 301-56/41/2014. számú állomány parancsával 2014. február 7-ei hatállyal a felperest a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 149. § (1) bekezdése alapján szolgálati beosztásából a büntetőeljárás jogerős befejezéséig felfüggesztette, tekintettel arra, hogy a terhére rótt bűncselekmény a rendőrség tekintélyét, működésébe vetett közbizalmat súlyosan veszélyeztet. Az állományilletékes parancsnok a beosztásból felfüggesztés időtartamára ugyanezen határozatban a Hszt. 107. § (1) bekezdése értelmében a felperes távolléti díjának 50 %-os visszatartását rendelte el.
- [4] A felperessel szemben az állományilletékes parancsnok 01060-103/7-1/2014. Fe. számon 2014. február 13-án soron kívüli kifogástalan életvitel ellenőrzést kezdeményezett, melyet a beavatkozó Alperesi beavatkozó (továbbiakban: NVSZ) 2014. március 3-án kelt határozatával elrendelt, majd ugyanezen napon kelt határozatával a kifogástalan életvitel ellenőrzést felfüggesztette tekintettel arra, hogy a felperes kifogástalan életvitelének megállapítása a Pestvidéki Nyomozó Ügyészség jövőbeli döntésétől függ és a büntetőeljárás jogerős befejezéséig a kifogástalan életvitel megállapításáról vagy kizárásáról sem lehet kétséget kizáró módon állást foglalni.
- [5] A Pestvidéki Nyomozó Ügyészség 2014. augusztus 29-én kelt Nyom. 146/2013. számú határozatában - az időmúlásra tekintettel - a felperessel szemben folytatott büntetőeljárásban vádemelés elhalasztásáról szóló határozatot hozott. Felhívta a felperes figyelmét, hogy amennyiben a határozat ellen panasszal él, úgy - a nyomozás megszüntetése feltételeinek hiányában - vádemelésnek van helye. A határozatban megállapított tényállás szerint a felperes 2011. szeptemberében úgy szerzett német középfokú szóbeli nyelvvizsga bizonyítványt, hogy részben a vizsgát megelőzően, részben azt követően pénzt fizetett ... egy közvetítőjének, ...-nek, annak érdekében, hogy a vizsga előtt megkapja a laborfeladatok megoldását az ELTE ITK, vagy egy vele szerződött gazdálkodó szervezet dolgozójának kötelezettségszegése révén, míg a szóbeli

vizsgáján a vizsgáló tudása tényleges felmérése nélkül olyan pontszámot adjanak neki, mely szerint megfelelt a nyelvvizsgán. A határozatban rögzített tényállás szerint a felperes a cselekményével megvalósította a régi Btk. 254. § (1) bekezdésébe ütköző vesztegetés büntettét.

- [6] A felperes a vádhalasztással szemben panasszal nem élt, ezért az ügyészség határozata 2014. szeptember 18-án jogerőre emelkedett.
- [7] Az NVSZ 2015. március 6-án kelt 30310/2064-5/2014. ált. számú határozatával elrendelte a 2014. március 3-án megindított kifogástalan életvitel ellenőrzés tovább továbbfolytatását.
- [8] Az NVSZ 2015. március 20-án kelt 30310-2064/11/2014. ált. számú határozatában megállapította, hogy a Hszt. 37/B. § (3) bekezdés c) pontjára figyelemmel a felperes életvitele kifogásolható. Ennek indokolása utalt az ügyészség vádhalasztó határozatában foglaltakra, arra, hogy azzal szemben a felperes panasszal nem élt és ebből levonható az a következtetés, hogy azt tudomásul vette, elfogadta, mintegy beismerte egy fokozott tárgyú súlyú bűncselekmény - vesztegetés - elkövetését. A határozat indokolása kitért arra is, hogy a felperes 2011. november 1. és 2014. február 7. közötti időszakban a középfokú nyelvvizsgájára tekintettel nyelvpótlékban részesült, valamint a nyelvvizsga bizonyítványára alapozva szerzett főiskolai oklevelet. A felperes, bár tudatában volt a nyelvvizsga megszerzésének jogellenes körülményeivel, azt felhasználta és folyamatosan fenntartott egy ezen az alapon nyugvó jogellenes állapotot.
- [9] Az alperes állományilletékes parancsnoka 2015. április 13-án személyesen meghallgatta a felperest, majd ezt követően ugyanezen a napon kelt 301-56/78/2015. számú állományparancsával a felperes hivatásos szolgálati viszonyát a Hszt. 37/B. § (1) bekezdése, a (3) bekezdés c) pontja, továbbá a Hszt. 56. § (2) bekezdés b) pontjának ba) alpontja alapján megszüntette. A felmentő parancsot részletesen az NVSZ határozatában foglaltak szerint indokolta.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [10] A felperes szolgálati panasza elutasítását követően előterjesztett keresetében a szolgálati viszonyát megszüntető határozat jogellenességének megállapítását, elmaradt illetmény, valamint sérelemdíj megfizetésére kérte kötelezni az alperest.
- [11] Hivatkozása szerint a vádhalasztásra vonatkozó határozat ellen jogi képviselője tanácsára nem terjesztett elő panaszt, de a bűncselekmény elkövetésére vonatkozóan nem tett beismerő vallomást. Hangsúlyozta, miszerint a vádhalasztó határozattal szembeni jogorvoslati lehetőség elmulasztása nem értelmezhető a bűncselekmény elkövetésének beismeréseként. A vádemelés elhalasztása mindamellett büntetőjogi értelemben nem minősül érdemi döntésnek és a bűncselekmény elkövetésének tényét sem állapítja, hiszen arra csak jogerős bírósági határozatban van lehetőség. Sérelmezte, hogy a munkáltató a Hszt. 37/C. § (3) bekezdésben foglalt meghallgatást ugyan végrehajtotta, ugyanakkor a szolgálati

viszonyt megszüntető határozatában csak az NVSZ határozatát vette alapul, az ugyanezen § (4) bekezdésében foglalt két másik értékelési okot azonban nem vette figyelembe, így a személyi körülményeket, illetve a rendőrség szolgálati érdekét nem értékelte.

- [12] Az alperes és a beavatkozó a kereset elutasítását kérte.
- [13] Hivatkozásuk szerint nem várható el olyan személy foglalkoztatása a hivatásos állományban, aki nem emelt panaszt az ügyészség azon döntése ellen, melyben megállapítja, hogy egy korrupciós jellegű szándékos bűncselekményt követett el, miközben esküvel kötelezte magát a jogszabályok megtartására.

Az elsőfokú ítélet

- [14] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 11.M.2582/2015/23. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította és perköltség megfizetésére kötelezte az alperes részére.
- [15] A közigazgatási és munkaügyi bíróság - elfogadva a felperes érvelését - nem értett egyet az alperes és a beavatkozó azon jogi álláspontjával, mely szerint adott ügyben alkalmazható volt a belügyminiszter irányítása alatt fegyveres szervek hivatásos állományú tagjai fegyelmi szabályzatáról szóló 11/2006.(III.14.) BM rendelet (BM rendelet) 41. § (1) bekezdése, valamint a Hszt. 149. § (3) bekezdésében foglaltak, ezért nem is vizsgálta, hogy a vádhalasztó határozat a BM rendelet 41. § (1) bekezdésében foglaltaknak mennyiben felelt meg, így a felmentés indokai között jogellenesnek találta azt a megállapítást, mely szerint a felperes bűncselekményt követett el. Ugyanakkor kifejtett álláspontja szerint a felmentés fennmaradó indokai is megalapozták a felperessel szemben a kifogásolható életvitel megállapíthatóságát. E körben a közigazgatási és munkaügyi bíróság utalt a Hszt. 3. § (1) bekezdésében, valamint a Hszt. 70/B. §-ában és a Rendőri Hivatás Etikai Kódexben foglaltakra. Rámutatott arra, hogy bár a büntetőeljárás tényét a kifogásolható életvitellel közvetlen összefüggésbe a Hszt. 37/B. § (3) bekezdés b) pontja hozza, a szolgálaton kívüli magatartásra történő utalás miatt a c) pont megfogalmazása sem zárja ki annak bűncselekmény elkövetése, illetőleg büntetőeljárás megindítása esetén való alkalmazhatóságát. A felperesnek ugyan joga volt eldönteni, hogy az adott helyzetben és körülmények között kiteszi-e magát a büntetőeljárás vádemelési és tárgyalási szakaszának, azonban ennek hiányában nem kerülhet abba a helyzetbe sem, hogy a bíróság a bűncselekmény vádja alól őt felmentse, így nem mentesülhet e döntés egyéb, adott esetben nem büntetőjogi következményei alól sem. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy a felperes - a munkahelye és az általa betöltött beosztás ellenére - nem tett lépéseket annak érdekében, hogy az ellene felhozott vád alól tisztázza magát. Az a körülmény, hogy a felperes a jogorvoslat igénybevételének hiányával a határozatot tudomásul vette, egyben figyelmen kívül hagyta az abban foglaltak rá, illetve a teljes állományra vetülő morális és szakmai súlyát. Ezért a

közigazgatási és munkaügyi bíróság álláspontja szerint mindez már önmagában is elégséges annak megállapításához, hogy a felperes életvitele nem kifogásolhatatlan.

A jogerős ítélet

- [16] A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 4.Mf.680.836/2016/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és kötelezte a felperest perköltség megfizetésére az alperes, valamint az alperesi beavatkozó részére.
- [17] A jogerős ítéletben foglaltak szerint a jelen per tárgyát nem képezte és nem is képezhette annak vizsgálata, hogy felperes a büntetőeljárásban terhére rótt bűncselekményt elkövette-e. A felmentő parancs helyes értelmezése szerint ugyanis a szolgálati jogviszony megszüntetésére nem a felperes büntetőjogi felelősségének megállapítása, hanem a felperes kifogásolható életvitele miatt került sor. Nem annak a körülménynek volt döntő jelentősége, hogy a felperes a vádhalasztásra vonatkozó határozatot - annak ellenére, hogy abban tényként került rögzítésre a bűncselekmény elkövetése, illetve az alapjául szolgáló tényállás - jogorvoslattal nem támadta, hanem annak, hogy ebből adódóan a büntetőeljárás felperessel szemben nem zárult le, a vádemelés elhalasztásának időtartamára függő jogi helyzetbe került. Azzal, hogy az ügyészség vádhalasztásra vonatkozó határozata panasz hiányában jogerőre emelkedett azt eredményezte, hogy a vesztegetés gyanúja miatt indult büntetőeljárás a felperessel szemben a vádemelés elhalasztásának tartama alatt - így tehát a felmentő parancs meghozatala időpontjában is - folyamatban volt.
- [18] A perbeli időben hatályos Hszt. a kifogásolható életvitel fogalmát nem határozta meg, ezért az alperesi beavatkozó a kifogástalan életvitel ellenőrzés szabályairól szóló 293/2010.(XII.22.) Korm. rendelet szerint lefolytatott ellenőrzés eredményeként meghozott határozatában helytállóan utalt a rendőrség hivatásos állományú tagjainak szolgálaton kívüli magatartására, erkölcsi normáira is iránymutatást adó szabályzatra, a Rendőri Hivatal Etikai Kódexére, amely a céljai között határozta meg egyebek között azt, hogy „zsinórmértékül szolgáljon a kifogásolható, a hivatáshoz nem méltó magatartások felismeréséhez”.

A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem

- [19] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben annak hatályon kívül helyezését elsődlegesen az elsőfokú ítélet „megváltoztatásával” keresetének helyt adó döntés hozatalát, másodlagosan az első fokon eljáró bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.
- [20] A felperes a felülvizsgálati kérelmében jogszabálysértésként a Pp. 206. §-a, 221. §-a, a Hszt. 37/B. § (1) bekezdése, valamint a 37/C. § (4) bekezdésének megsértésére hivatkozott. Vitatta, hogy az adott ügyben - eltérő tényállás miatt - irányadónak lehet tekinteni a jogerős ítéletben felhívott elvi határozatot (EBH.2017.M.11.)

- [21] A felperes hangsúlyozta, miszerint vele szemben azért kezdeményezték a Hszt. 37/B. § (1) bekezdése alapján soron kívül a kifogástalan életvitel ellenőrzést, mert büntetőeljárás indult vele szemben, tehát nem a vádhalasztás „elfogadása” után, annak ismeretében kezdeményezték a kifogástalan életvitel ellenőrzést, hanem még 2014. február 13-án, miután meggyanúsításra került. Így az ő esetében a „tudomásra jutott ok” a vele szemben kezdeményezett büntetőeljárás volt, amely gyanúsítással szemben panasszal élt.
- [22] A felülvizsgálati kérelem érvelése szerint a soron kívül elrendelt ellenőrzés célhoz kötöttsége kizárja a más alapon történő megállapításokat, különös tekintettel arra, hogy az általánosan elrendelt ellenőrzés felfüggesztése megfelelően indokolt kell, hogy legyen, ebből adódóan a jelen ellenőrzés során adott felfüggesztési indokolás után történő újraindítás nem a valós alapokon nyugszik. Különösen igaz ez azért, mert a felfüggesztés indokaként megjelölt „büntetőeljárás befejezéséig” bármely álláspont elfogadása esetén sem eredményezhette volna a 2015. március 6-án történő újraindítást. Amennyiben elfogadnánk azt az álláspontot, hogy a vádhalasztás elleni panasz be nem nyújtásával állapították meg a felperes bűnösségét, úgy már 2014. szeptember 18-a után haladéktalanul folytatni kellett volna a vizsgálatot és a jogszabályban meghatározott időn belül le is kellett volna azt zárni.
- [23] Amennyiben a vádhalasztás elfogadása lett volna a soron kívüli vizsgálat alapja, úgy azt az ok megjelölésével kellett volna a tudomására jutás után kezdeményezni, és a jogszabályban meghatározott időn belül le kellett volna zárni. Erre tekintettel az NVSZ vizsgálat és határozat a felperes szerint semmis, hiszen megfelelő jogszabályi felhatalmazás nélkül a részére előírt jogszabályi határidő túllépésével hozta meg azon határozatát, amelyet a munkáltató minden további vizsgálat nélkül fogadott el, mint a jogviszony megszüntetésére okot adó döntést.
- [24] A felperes azt is sérelmezte, miszerint az NVSZ „életvitelként” értékelte azon egyszeri és egyébként indokolt magatartását, amikor a vádhalasztás elfogadásával mielőbbi munkába állását, családja gazdasági helyzete rendbetételét kívánta előre juttatni, és senki sem tájékoztatta az egyéb lehetséges következményekről. Minthogy soha nem ismerte el, hogy jogsértést követett el, így nem megalapozott az az álláspont sem, hogy a felelősségre vonás alól akart kibújni akkor, amikor nem kérte a bírósági tárgyalás tartását. Hangsúlyozta, hogy nyelvismerettel rendelkezik, folyamatosan tolmácsolt a kapitányságon rendőri ügyekben és a kapitányság vezetőjének más esetekben.
- [25] A felperes azt is panaszolta, hogy a Hszt. 37/C. § (4) bekezdésének kogens harmas együttes követelményének harmadik fordulatában foglaltakat a munkáltató nem vizsgálta, illetve a jogviszonyt megszüntető parancs indokolásában sem tért ki a személyi körülményekre és a szolgálati érdek fennállására, arra, melynek az eljáró bíróságok jogszabálysértően nem tulajdonítottak

jelentőséget.

- [26] A beavatkozó felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását és a felperes kötelezését kérte költsége megfizetésére.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [27] A felülvizsgálati kérelem a következők szerint nem megalapozott.
- [28] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján kizárólag a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta.
- [29] Az eljáró bíróságok egyezően állapították meg, miszerint a felperes a bűncselekmény elkövetését nem ismerte be. Az a körülmény, hogy az ügyészség határozata ellen panasszal nem élt, nem tekintendő beismerésnek, a Hszt. 149. § (3) bekezdésében foglalt feltételek és a BM rendelet 41. § (1) bekezdésében rögzített feltétel az adott esetben nem álltak fenn, az NVSZ határozatának indokolása ezt tévesen tartalmazta és tévesen értékelte a gyanúsítás szerinti bűncselekmény tárgyi súlyát is. Ezért a felperes felülvizsgálati kérelmének az ezzel azonos - az eljáró bíróságok által is elfogadott - érvelése megalapozottan nem támaszthatja alá kérelmét.
- [30] Az eljáró bíróságok a vádemelés elhalasztásáról szóló ügyészségi határozatba foglalt tényszerű megállapításokat jogszabálysértés nélkül értékelhették, a felmentés azon valós és okszerű indoka, mely szerint ezen tényszerű és súlyos megállapításokkal szemben a felperes panasszal nem élt, az eljáró bíróságok helytálló jogkövetkeztetése szerint kihatott a felperes hivatásos szolgálati viszonyára. E körben az eljáró bíróságok a perbeli bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően értékelték, ennek felülmérlegelésére a Kúria iratellenesség, logikai ellentmondás, kirívó okszerűtlenség hiányában alapot nem talált.
- [31] Az eljáró bíróságok az ítéletüket a Pp. 221. § (1) bekezdésének megfelelően kellően részletesen, a felperes valamennyi hivatkozására kitérve jogszabálysértés nélkül indokolták.
- [32] Az NVSZ határozat érvényessége - erre irányuló kereseti kérelem, illetve felperesi fellebbezés hiányában - nem képezte az első- és a másodfokú eljárás tárgyát, a felperes a felülvizsgálati kérelmében hivatkozott először a Hszt. 37/B. § (1) bekezdésének megsértésére. A jogerős ítélet azonban csak olyan kérdésben támadható felülvizsgálattal, amely az első- és másodfokú eljárásban is felmerül (BH.1997.54., EBH.2000.371.). Amely kérdéssel a korábban eljáró bíróságok erre irányuló kérelem hiányában nem foglalkozhattak, azzal kapcsolatban jogszabálysértést sem követhettek el.
- [33] A felperes megalapozatlanul hivatkozott a Hszt. 37/B. § (4) bekezdésének megsértésére is. Helytállóan hivatkozott az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában arra, hogy a személyi körülmények nem írhatják felül a felperesnek a vádelhalasztó határozattal kapcsolatban tanúsított passzivitását és ennek munkajogi szempontú értékelését. Az elsőfokú bíróság azt is helytállóan indokolta meg, hogy adott esetben a szolgálati érdek fennállt. A Kúria eseti

döntésében már kifejtette, miszerint jöllehet a vizsgálat eredményéről szóló indokolt határozat alapján arról, hogy a felmentés kötelező esete fennáll-e az állományilletékes parancsnok dönt, ez azonban nem jelenti azt, hogy amennyiben az NVSZ határozata kifogásolható életvitel megállapítására tett javaslatot, a Hszt. 56. § (2) bekezdés b) pont ba) alpontján alapuló felmentés világos indokának a mérlegelési jogkörben meghozott döntés szempontjainak közlése is feltétele (Mfv.II.10.035/2017/10.).

- [34] A Hszt. 56. § (2) bekezdés b) pont ba) alpontja kötelező felmentési okként szabályozza, ha a hivatásos állomány tagja hivatásos szolgálatra azért vált alkalmatlanná, mert nem felel meg a kifogástalan életvitel követelményének. A hivatásos szolgálatra alkalmatlanná válás miatti felmentésre jogerős, a Hszt. 37/B. § (3) bekezdés b) pontja szerinti büntetőítélet vagy a kifogástalan életvitel ellenőrzésének befejezéséről szóló indokolt határozatot követően az állományilletékes parancsnok döntése alapján (Hszt. 37/B. § (3) bekezdés c) pontja) kerülhet sor. Előbbi esetben az állományilletékes parancsnok - az életvitel elbírálása nélkül - a jogerős ítélet jogerőre emelkedésének napjára visszamenőleg haladéktalanul intézkedik a szolgálati viszony megszüntetéséről, míg NVSZ ellenőrzés eredménye alapján a lefolytatott vizsgálat megállapításai és az érintett meghallgatása alapján, valamint a szolgálati érdek figyelembevételével mellett az állományilletékes parancsnok határoz arról, hogy fennáll-e a felmentés kötelező esete.
- [35] A kifogástalan életvitel ellenőrzése tekintetében a Hszt. nem ír elő objektív és szubjektív határidőt a vizsgálat megindítására, a jogviszony fennállása alatt soron kívül akkor kell intézkedni, ha az ellenőrzés kezdeményezésére jogosult tudomására jutott adatokból a kifogásolható életvitelre alapos okkal lehet következtetni.
- [36] A Hszt. 37/B. § (3) bekezdés c) pontja értelmében az életvitel nem kifogástalan, ha a hivatásos állomány tagja nem felel meg - különös tekintettel a szolgálaton kívüli magatartására, családi és lakókörnyezeti kapcsolataira, anyagi, jövedelmi viszonyaira, valamint a bűncselekményt elkövető vagy azzal gyanúsítható személyekkel fenntartott kapcsolataira - a szolgálat törvényes, befolyástól mentes ellátása követelményének. E rendelkezés megfogalmazásából következően különös tekintettel a szolgálaton kívüli magatartás értékelhető, de mivel a felsorolás csupán példálózó felsorolást jelent, nem zárható ki a szolgálati viszonnal összefüggő - fegyelemsértésnek nem minősülő, de kifogás alá eső, etikai szabályokat súlyosan sértő - magatartások értékelése sem, melyre az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá.
- [37] Az előírt kötött felmentési indokolás miatt ez a felmentési ok az egyetlen, melynek keretében értékelhetőek a hivatásos állomány tagjának olyan kifogásolt magatartásai és mulasztásai is, melyek a munkáltató oldalán megalapozottan bizalomvesztéshez vezethettek.
- [38] A kifogástalan életvitel soron kívüli ellenőrzésének elrendelésére, a büntetőeljárás megindítása, folytatására a vádemelés

elhalasztásáról szóló határozatban foglalt ténszerű megállapítások adtak alapot azért, mert a felperes a jogorvoslati lehetősége ellenére nem hárította el a bizonyítási eljárás lefolytatását követően a terhére megállapítottakat. Az ügyészség határozatának indokolásában foglaltak az alperes helytálló hivatkozása szerint több, mint a megalapozott gyanú fennállta. E határozat indokolásában rögzítettek alapján jogsértés nélkül lehet következtetni arra, hogy a felperes bűncselekménnyel gyanúsítható személlyel tartott fenn kapcsolatot, jogellenesen szerzett középfokú nyelvvizsgát és az irányadó tényállás szerint ezt a nyelvvizsga bizonyítványt az alperesnél felhasználta, a középfokú nyelvvizsga bizonyítvány felhasználása számára az alperesnél fennállt jogviszonya alapján folyamatos anyagi előnyt jelentett. Nem vitatott tény, hogy az ügyészség határozatában foglalt megállapításokat a felperes tudomásul vette, saját - bármilyen megfontolásból meghozott - döntése következményeként az ügyben bűncselekmény hiányában nyomozást megszüntető vagy felmentő határozat nem született és a jövőben sem születhet. Akivel szemben pedig ilyen nem vitatott tények kerülnek ügyészségi határozatban megállapításra, okszerűen megállapítható, hogy nem felel meg a kifogástalan életvitel követelményének. Azzal, hogy a felperes lemondott a vádemelés elhalasztásáról szóló határozat elleni panasz lehetőségéről, már nincs lehetősége a vele szemben megfogalmazott gyanú elhárítására, amely körülmény kihat a hivatásos szolgálati viszonyára, így annak munkajogi következményei alól nem mentesülhet arra hivatkozva, hogy bűnösségét bíróság jogerősen nem állapította meg (EBH.2017.M.11.), melyre a másodfokú bíróság helytállóan hivatkozott.

- [39] A kifogástalan életvitel nem azonosítható a büntetlen előélettel. Ha valakinek a bűnösségét büntetőbíróság nem állapította meg, illetve nem szabott ki olyan súlyú büntetést, amelyhez a büntetett előülethez fűződő hátrányos következmények kapcsolódnak, az még nem jelenti a kifogástalanságot.
- [40] Az eljáró bíróságok helytállóan érveltek a Hszt. 3. § (1) bekezdésében foglaltakkal, mely szerint a szolgálati viszony az állam és a hivatásos állomány tagja között létrejött különleges közszolgálati jogviszony, amelyben mindkét felet a sajátos szolgálati körülményeknek megfelelő, e törvényben és más jogszabályokban meghatározott kötelezettségek terhelik és jogosultságok illetik meg. Helytálló az a hivatkozás is, hogy a fegyveres szerv hivatásos állományának tagja a Hszt. 30/A. § (1) bekezdése alapján a Magyar Rendvédelmi Kar tagja, ezért meg kell felelnie a MRK Rendvédelmi Hivatal Etikai Kódexben és Etikai Eljárási Szabályzatban foglaltaknak. A Hszt. 70/B. § (1) bekezdése és az előbbieken megjelölt szabályzat is alapvető szinten rögzíti - többek között - a tisztességet, a korrupció elutasítását és üldözését. A szabályzat rendelkezik arról is - többek között -, hogy az MRK tagjai törekedjenek arra, hogy életvitelük alkalmas legyen a környezetük tiszteletére és megbecsülésére, ne adjanak

okot tisztességükben való kételkedésre, a polgárok rosszallására.

- [41] Mindezekre tekintettel az alperes jogszabálysértés nélkül vont le következtetést arra, hogy a felperes nem felelt meg a szolgálat törvényes, befolyástól mentes ellátása követelményének, ezért szolgálati viszonya megszüntetése jogszerű volt. Ezért a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [42] A Kúria a pervesztes felperest kötelezte a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a beavatkozó felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.
- [43] A felülvizsgálati eljárás illetékét - a felperes munkavállalói költségkedvezményre való jogosultságára tekintettel - a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.
- [44] A felülvizsgálat lehetőség a Pp. 271. § 1) pontja zárja ki.
- [45] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2018. szeptember 26.

. Tálné dr. Molnár Erika s.k. a tanács elnöke, Dr. Stark Marianna s.k. előadó bíró, Dr. Tánczos Rita s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

bírószági ügyintéző